

Dubbeldikke vrienden

Huisdieren vind ik maar een vreemd fenomeen. Vissen stoppen we in een kom, vogels gaan in een kooi en de hond moet aan de lijn. We willen controle over de natuur en over onze huisdieren. Steeds vaker kiezen we een huisdier om zijn vacht of omdat hij zo perfect is afgestemd op ons interieur, zonder dat we erbij stilstaan of de hond wel een goed, lief of speels karakter heeft. Het ontwikkelen van nieuwe producten voor onze viervoeters is een vak apart. We hebben hier niet te maken met één consument maar met twee totaal verschillende consumenten. Het product moet zowel het baasje als de hond aanspreken. En dat zijn twee totaal verschillende doelgroepen.

Zowel honden als katten hebben behoefte aan gezond natvoer, maar hun baasjes hebben er een hekel aan: het stinkt! Baasjes willen lekkerogend droogvoer in allerlei kleuren en vormpjes. Katten zijn kleurenblind en kunnen vormen niet herkennen. Honden en katten zijn vleeseters en zitten niet te wachten op plantaardig droogvoer. Toch beslissen baasjes wat goed voor hen is. En aangezien baasjes dit ook niet weten, lijdt 60 procent van de honden aan obesitas. Sommige diervoedingfabrikanten houden jaarlijks een afslankwedstrijd voor honden en katten, waarbij je een reis kunt winnen voor twee personen. Kat- of hondlief vindt de hond in de pot.

In Parijs staat een banketbakkerij met de naam 'Mon Bon Chien', met uitsluitend producten die afgestemd zijn op de gezondheid van honden. Wat ik heel positief vind, is dat de bakker rekening houdt met de wensen van zowel hond als baasje. De hond eten geven is een belangrijk contactmoment tussen mens en dier. Het gebeurt steeds vaker dat de hond met de pot mee eet. Wij staan er niet bij stil dat we niet altijd even gezond en met mate eten. Wat goed voor ons is, wil niet zeggen dat het ook goed voor het dier is. Wanneer wij ons eten kopen, willen we graag al onze zintuigen laten prikkelen. We vinden het belangrijk dat ons eten er lekker uitziet, goed smaakt, heerlijk ruikt, kraakt en een kloppend verhaal heeft. Huisdieren letten vooral op de geur en de smaak, een kloppend verhaal of een heerlijk opgemaakt bord maakt het dier helemaal niets uit. Het baasje wil goed zorgen voor zijn vriend en baseert de aankoop op factoren die voor het dier niet belangrijk zijn. Is daar iets mis mee? Wanneer het product zich alleen richt op het baasje die het product moet kopen, en hierbij zijn grootse vriend vergeet, vind ik het wel slécht. Is er geen verpakking te ontwikkelen die het dier zelf kan openscheuren? Ik vind interactie heel interessant. Het leent zich uitstekend voor het bedenken van nieuwe rituelen rondom deze dubbeldikke vrienden. We kunnen nieuwe rituelen bedenken in combinatie met het diervoer. Bijvoorbeeld het gooien van een eetbare stok, het sprintende dier eet en blijft tegelijkertijd slank. Een eetbare stok is niet alleen goed voor het dier, maar ook voor zijn baasje, want ook die kan wel wat beweging gebruiken!